

נציבות שירות המדינה

פעולות ביקורת

במחלקת העובדים נערכה בדיקה על טיפול הנציבות בנושא המשך העסקת עובדים מעבר לגיל הפרישה ובנושא מימוש זכויות חיילים משוחררים במכרזים פומביים של שירות המדינה עפ"י הוראות חוק החיילים המשוחררים (הוראת שעה), תשל"ד—1973.

העסקת עובדים מעבר לגיל פרישה

בחוק שירות המדינה (גימלאות) (נוסח משולב), תשל"ל—1970 (להלן החוק), בסעיף 18 (א) נקבע:

"עובד ששירת 10 שנים לפחות, ושאי נציב השירות להחליט על יציאתו לקיצבה אם הגיע העובד לגיל 60 והוא חייב לעשות זאת. אם הגיע העובד לגיל 65; אולם נציב השירות רשאי, באישור ועדת השירות ובהסכמת העובד, להרשות את המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65 לתקופה שלא תעלה על התקופה שיקבע, אם הוכח להנחת דעתה של ועדת השירות שהעובד מסוגל להמשיך בעבודה במשרתו."

שר האוצר קבע את התנאים והדרכים לשימוש בסמכויות של נציב השירות ושל ועדת השירות ב"תקנות שירות המדינה (גימלאות) (המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 65), תשכ"ט—1968" (להלן התקנות). בתקנות אלה נקבע, שנציב השירות רשאי להרשות וועדת השירות רשאית לאשר את המשך העסקתו של עובד מעל גיל 65, אם נתמלאו התנאים, שנקבעו וביניהם: הבקשה הוגשה לנציב השירות על ידי המנהל הכללי של המשרד המעסיק את העובד, או על ידי העובד באמצעות המנהל הכללי; לבקשה צורף אישור המנהל הכללי, שלפיו מסוגל העובד להמשיך ולמלא את תפקידו; נציב השירות שוכנע, שקיים צורך בהמשך מילוי המשרה, שבה מועסק העובד. עוד נקבעו בתקנות כללים בדבר בדיקה רפואית של העובד; בדבר אורך מירבי של תקופת ההארכה ובדבר אישור החיוניות של המשך העסקה לגבי עובד בגיל 67 ומעלה.

עובדים רבים מעוניינים מטעמים כלכליים ואחרים להמשיך ולעבוד מעבר לגיל הפרישה, ואמנם במקרים לא מעטים המשך העסקה הוא גם לטובת השירות בהתחשב בידע ובנסיון שהעובד צבר ובקושי המתעורר לעתים למצוא לו מחליף. המדובר הוא בהארכת שירות במשרתו של העובד במשכורת מלאה ותוך המשך צבירת זכויות לגימלה. שיקולים כלליים, שלאורם יש לבחון את הארכת השירות, הם הצורך בקידום עובדים, רענון השירות על ידי קבלת עובדים צעירים ומצב התעסוקה במשק. במקרים מסוימים יש לבחון אם במקום הארכת שירות לא רצוי להעסיק את העובד בחוזה מיוחד, לאחר שיפרוש לגמלאות. במקרה זה מפנה העובד את משרתו, ומקבל משכורת בהתאם להיקף העסקתו.

בחודשים אפריל—אוקטובר 1974 בדק משרד מבקר המדינה בנציבות שירות המדינה את טיפולה בהמשך העסקה של עובדים מעבר לגיל 65, החל בראשית שנת הכספים 1970 ועד ספטמבר 1974.

היקף המשך העסקתם של עובדים מעל לגיל 65

לפי נתוני הנציבות מספר הבקשות להמשך העסקה מעבר לגיל 65 (להלן בקשות), שהוגשו בשנות הכספים 1970 עד 1973, ובמחצית הראשונה של שנת הכספים 1974, היה 1390; מהן אושרו 1371 (כ-99%). להלן התפלגות לפי שנים.

שנת הכספים	מס' הבקשות שהוגשו	מס' הבקשות שאושרו
1974	243	242
1973	403	391
1972	334	330
1971	207	206
1970	203	202

(1) הנתונים ל-1974 מתייחסים למחצית הראשונה של שנת הכספים.

הביקורת ריכזה וניתחה נתונים על מספר העובדים, שפרשו לגימלאות בגיל 65 ומעל גיל 65 וכן נתונים על מספר הבקשות שאושרו והתפלגותם כלהלן:

1974 (מחצית ראשונה)			
1973	1972		
			מספר הפורשים
214	324		בגיל 65 ללא הארכת שירות
85	98		מעל גיל 65
67	85		מהם אחרי הארכה לשנה
9	4		לשנתיים
6	9		לשלוש שנים
—	—		לארבע שנים
3	—		להמש שנים
299	422		סה"כ פורשים
			מספר בקשות שאושרו
159	225		הארכת שירות לשנה ראשונה
59	72		לשנה שנייה
18	22		לשנה שלישית
6	8		לשנה רביעית
—	3		לשנה חמישית
242	330		סה"כ בקשות שאושרו

העובדים, שפרשו לגימלאות ללא הארכת שירותם והעובדים שקבלו הארכת שירות ראשונה בשנה פלונית מהווים את אוכלוסית העובדים שהגיעו באותה שנה לגיל 65, שהוא גיל הפרישה לפי החוק. מהנתונים, שהובאו לעיל, מתברר, כי לגבי חלק גדול מהם מוגשות בקשות להמשך העסקה, שכמעט כולן נענות בחיוב.

הטיפול בבקשות להמשך העסקה

1. ועדת השירות החליטה עוד בשנת 1961 להקים ועדת משנה, שתאשר הארכת שירות, כתנאי שהחלטה בה תתקבל פה אחד. החלטות ועדת המשנה יצורפו לפרוטוקול ועדת השירות. בקשות, שלגביהן לא תגיע ועדת המשנה להחלטה פה אחד, יובאו להחלטת המליאה של ועדת השירות. עד שנת 1969 מנתה ועדת המשנה שלושה חברים: נציב השירות, מנכ"ל ונציג ציבור; כיום מונה ועדת המשנה שני חברים, מנכ"ל ונציג ציבור. נציב השירות אצל את סמכותו לענין המשך העסקת עובדים לממונה על ענייני העובדים שבנציבות (להלן הממונה). כל בקשה להמשך העסקה המתקבלת בנציבות מובאת בפני הממונה. אם דעתו של הממונה היא שאין לאשר אותה, הוא מחליט בשלילה, ותשובה מתאימה נשלחת למשרד. שאר הבקשות מועברות לוועדת המשנה.

ועדת המשנה אינה מתכנסת לדון בבקשות המובאות בפני חבריה. כל חבר קובע בנפרד את עמדתו, על סמך נתונים, המובאים בפניו, ושולח לנציבות הודעה בכתב על החלטתו. בדרך זו אינה מושגת מלוא התועלת שיש בפעולתה של ועדה כוועדה, דהיינו בהתכנסות של חבריה המחליטים בצוותא על יסוד דיון משותף.

2. הנתונים מובאים בפני חברי הוועדה בצורת סיכום, הכולל פרטים אישיים על העובד, דיווח על הארכות קודמות, אם היו כאלה, ותמצית נימוקי המנכ"ל. הביקורת העלתה מקרים, שבהם לא העבירה הנציבות לידיעת ועדת המשנה פרטים חשובים, הדרושים כדי לקבל החלטה, כגון החלטות הוועדה בעת הארכת שירות קודמת של אותו עובד שאותה הארכה תהיה האחרונה (אירע שבהיעדר נתון זה החליטה הוועדה על הארכה נוספת), או דיווח על העדרויות של העובד מחמת מחלה בתקופות שירותו לאחר הארכה קודמת, שיש בו כדי להשפיע על השיקול אם לדרוש, שהעובד ייבדק בדיקה רפואית חוזרת אם לאו.

משרד מבקר המדינה הציע לשקול את האפשרות שבסיכום, שיערך על פי שאלון מנחה, ייכלל מידע נוסף העשוי לתרום לביסוס ההחלטה, כגון: תרומת העובד לשירות, פרטים מגליגות הערכה. ריכוז הנתונים הנוכחים ישמש גם את הנציבות כך שתוכל להתייחס בצורה יסודית יותר לכל בקשה ותגביר את מידת השתתפותה בתהליך קבלת ההחלטה.

3. הועלו מקרים, שבהם התנו חברי הוועדה את האישור להמשך העסקה במילוי תנאים כלשהם מצד המשרד, כגון שיש להכשיר ממלא מקום לעובד או להכריז על המשרה, והנציבות לא כללה תנאים אלה בהחלטות, שהעבירה למשרדים.

עוד הועלו שלושה מקרים, שבהם אחד מחברי ועדת המשנה התנגד לאישור בקשה להמשך העסקה ואף על פי כן קיבלה הנציבות החלטה סופית, מבלי שהעבירה את העניין להחלטת המליאה של ועדת השירות.

4. לפי התקנות, רשאי נציב השירות להרשות את המשך העסקתו של עובד לתקופה, שלא תעלה על שנה אחת בכל פעם, עד הגיע העובד לגיל 70. נמצאו שלושה מקרים, שבהם האריכה הנציבות את שירותם של עובדים לתקופה העולה על שנה ובמקרה אחד הוארך השירות מעבר לגיל 70.

5. התקנות דורשות, כתנאי לאישור בקשה, שהעובד ייבדק בדיקה רפואית ויימצא כשיר להמשיך לכהן במשרתו. לגבי בקשות נוספות, להמשך העסקת העובד מעבר לגיל 66 נקבע, שהעובד לא יידרש להיבדק בדיקה רפואית אלא אם מצב בריאותו ומידת

היעדרותו מן העבודה לרגל מחלה, בשנה הקודמת בה הוארך שירותו, מחייבים לדעת נציב השירות או ועדת השירות בדיקה כאמור.

במקרים אחדים אישרה הנציבות המשך ההעסקה של עובד מבלי שהובאה בפניה, או בפני ועדת המשנה תעודה רפואית.

במקרים רבים לא הקפידה הנציבות על הדרישה, שהמשרדים ידווחו לה על מצב הבריאות של עובד, שאת המשך העסקתו מעבר לגיל 66 היא נתבקשה לאשר ועל מספר הימים, שבהם נעדר העובד מחמת מחלה במשך שנת העסקתו הקודמת. בדיקה מדגמית של 123 בקשות כאלה העלתה שב-105 מקרים (85%) לא דיווח המשרד כאמור.

6. לפי תקנה אחרת, לא ירשה נציב השירות את המשך העסקתו של עובד מעבר לגיל 67 אלא אם המנהל הכללי אישר בכתב, כי שירותו של העובד חיוני למדינה והנציב וועדת השירות שוכנעו בדבר החיוניות.

למעשה אין הנציבות עורכת לגבי בקשות כאלה בדיקה מיוחדת בדבר החיוניות והיא מטפלת בהן כבבקשות להמשך העסקה עד גיל 67; הואיל והתקנות קובעות, שהנציב צריך להשתכנע בדבר החיוניות של הארכת שירות אין להסתפק באישור המנכ"ל, אלא הנציב עצמו חייב לתת את דעתו על כך.

הנציבות אף לא אימצה לעצמה קריטריונים לבדיקה של מידת החיוניות. בדו"ח משנת 1967 על נושא זה המליצה יחידת הביקורת הפנימית של הנציבות לקבוע לעניין הוכחת חיוניות שירותו של עובד את המבחן אם ניתן למצוא מחליף לעובד או לא. הנציבות לא עשתה דבר לאימוץ מבחן זה או לקביעת מבחן אחר.

הצורך בקביעת קריטריונים בדבר החיוניות משתקף גם בהערותיהם של חברי ועדת המשנה, שבמספר מקרים עוררו את השאלה אם ניסה המשרד למצוא עובד אחר למילוי משרתו של זה, שאת המשך העסקתו נתבקשה הוועדה לאשר.

7. לפי התקנות, אחד התנאים לאישור המשך ההעסקה הוא שנציב השירות צריך להשתכנע שאמנם קיים צורך בהמשך מילוי המשרה, שבה מועסק העובד.

הביקורת העלתה, כי בשום מקרה מאלה שנבדקו לא היה נסיון מטעם הנציבות לבדוק את עצם הצורך בהמשך מילוי המשרה.

המשך העסקת עובדי חינוך מעבר לגיל 65

חוק שירות המדינה (גמלאות) חל גם על מורים, מנהלי בתי ספר וגננות, שהם עובדי משרד החינוך והתרבות (להלן "עובדי חינוך"). בהתאם למוסכם בין המשרד לנציבות ממציא לה המשרד, עם תחילת כל שנת לימודים, רשימת עובדי החינוך, שתוך אותה השנה יגיעו לגיל 65 וישלימו 10 שנות שירות, ומבקש לאשר את המשך העסקתם עד לסוף שנת הלימודים. מהחומר, שעמד לרשות הביקורת, עולה, שלרשימות לא צורפו המסמכים המתחייבים על פי התקנות, כגון אישורי המנכ"ל, שהעובדים מסוגלים להמשיך בתפקידם, אישורים שהם נבדקו ונמצאו כשירים מבחינה רפואית לכך, ואין לראות בהן איפוא בקשות במובן הוראות התקנות.

הנציבות וועדת המשנה אישרו, בשנים שלגביהן נערכה הבדיקה, הארכת שירות לכל עובדי החינוך שנכללו ברשימות, שהמציא לה המשרד. עם זאת, לפי נתונים, שנמסרו

למשרד מבקר המדינה ע"י משרד החינוך והתרבות, מיעוטם של המורים הזכאים לגמלאות
משרתים עד גיל 65 ורובם פורשים בגילי 64—60.

כפי שעולה מהמצאים, היתה הנציבות מוכנה להיענות, לגבי המשך העסקה מעבר לגיל
הפרישה, למעשה לכל בקשות העובדים, שהיו מעוניינים בכך, אם אושרו על ידי מש-
רדים, ולא ערכה מצדה בדיקה מספקת אם נתקיימו התנאים שנקבעו לענין זה בתקנות.
התקופה, שאליה התייחסה הבקורת, הייתה תקופה של תעסוקה מלאה במשק, על הקשיים
הנובעים מכך בהשגת כוח אדם מקצועי לשירות המדינה, ועל רקע זה נימקה הנציבות את
הצורך באישור המשך העסקה מעבר לגיל הפרישה לעובדים רבים. אולם אף בתנאים
אלה אין להתעלם מהשיקול הכולל של הצורך בניידות אנכית בתוך השירות ורענונו
על ידי קליטת כוחות חדשים.

מטעם זה ולנוכח האפשרות של שינוי במצב התעסוקה ואף לנוכח הצורך לצמצם את
מספר המשרות אגב התפנותה של משרה עם פרישה לגמלאות, מן הראוי שהנציבות
תערוך בדיקה מעמיקה לכל בקשה להארכת שירות. אין בכך משום מגיעה להמשיך
ולהזדקק, במקרה הצורך, לידע והנסיון של עובד המגיע לגיל הפרישה. מבחינה כלכלית
לגבי המשק כולו יש לשקול את עניין הפיזור של אפשרויות ההעסקה מצד אחד ומצד
שני את שאלת החסכון, שיש בהארכת תקופת פוריותם של אלה שמוכנים או מסוגלים
להמשיך ולשרת.

זכויות חיילים משוחררים במכרזים פומביים

חוק החיילים המשוחררים (הוראת שעה), תשל"ד—1973 (להלן "החוק"), שנחקק בעקבות
מלחמת יום הכיפורים, מעניק למי ששירת בעת המלחמה ובפרק זמן שלאחריה, במשך
התקופה המוגדרת בחוק, זכויות והקלות במספר תחומים, (ראה גם עמ' 000 בדו"ח זה).
בסעיף 5 לחוק נאמר:

"(א) נקבע בחיקוק בהסכם או בנוהג או על פיהם, שלא יתמנה אדם למשרה
פלונית אלא לאחר שהוכרו עליה, והעמיד חייל משוחרר את מועמדותו לאותה
משרה אחרי שהוכרו עליה, ניתן להפסיק את הליכי המכרז ולמנות את החייל
המשוחרר למשרה האמורה, ובלבד שנתקיימו בו כל דרישות הכשירות לגבי
המשרה, שפורטו במכרז, ויתר התנאים, שנקבעו בחיקוק, בהסכם או בנוהג או
על פיהם לגבי המשרה או המועמד; היו שני חיילים משוחררים או יותר, שנת-
קיימו בהם הדרישות כאמור ושהעמידו את מועמדותם כאמור, ניתן להפסיק את
הליכי המכרז ולקיים מכרז ביניהם בלבד.

(ב) סעיף זה אינו חל על מכרז הפתוח לעובדי המכרז בלבד.

החוק נכנס לתוקף בתחילת ינואר 1974 וזכויות על פיו, לעניין סעיף 5, ניתן לתבוע עד
31.3.1975. נציבות שירות המדינה (להלן "הנציבות") פרסמה באמצע ינואר 1974,
במסגרת הודעותיה, כללים בדבר העדיפות לחיילים משוחררים במכרזים פומביים של
שירות המדינה. בכללים אלה נקבע:

חייל משוחרר, המבקש זכות קדימה נמכרו פומבי, יבקש זאת בכתב. ענה החייל על כל דרישות המשרה ועמד החייל בהצלחה במבחנים, יוזמן להופיע ראשון בפני ועדת הבחונים במכרו. אם תמצא אותו הוועדה כשיר למילוי המשרה — תבחר בו הוועדה, והליכי אותו מכרו יופסקו. לא נמצא אותו חייל כשיר, יימשכו הליכי המכרו, בהתאם למקובל. היו בין המועמדים שני חיילים כנ"ל, או יותר, יוזמנו רק הם להופיע בשלב ראשון בפני הוועדה. הוועדה תבחר מביניהם מועמד כשיר למילוי המשרה, ואם היו מספר כשירים, את הכשיר שביניהם, והליכי אותו מכרו יופסקו. לא מצאה הוועדה מביניהם מועמד כשיר למילוי המשרה — יימשכו הליכי המכרו.

יוצא איפוא, שנציב השירות קבע הנחיה עקרונית, שבכל מקרה, שעל פי מכרו הגישו מועמדותם גם חיילים משוחררים, לא תתקיים תחרות בינם לבין המועמדים האחרים ויפסקו הליכי המכרו אם נמצאו החיילים המשוחררים כשירים למילוי המשרה.

משרד מבקר המדינה בדק בתקופה יולי-אוקטובר 1974 את טיפול הנציבות במימוש זכויות החיילים המשוחררים במכרזים פומביים על משרות פנויות בשירות המדינה.

מתן פרסום לזכות שנקבעה לחיילים משוחררים

1. בפרסומים בדבר מכרזים פומביים על משרות פנויות נהגה הנציבות להביא לידיעת הציבור, שלחיילים משוחררים תינתן זכות קדימה, אולם היו מקרים, שהדבר לא נעשה. מתוך 10 תיקי מכרזים קיבוציים שנבדקו נמצאו ארבעה מכרזים שבהם לא הובאה לידיעת הציבור העדיפות שנקבעה לחיילים המשוחררים; הביקורת בדקה 14 מכרזים על משרות יחידות שפירסמה הנציבות בעתונות בדרך של מודעה נפרדת על כל מכרו ואף באחד מהם לא הובא לידיעת הציבור דבר העדיפות הנזכרת. בקשר לאחד ממכרזים אלה התלונן חייל משוחרר, כי בכך, שהנציבות לא פרסמה על זכות הקדימה, קופחה זכותו. פרסום נאות במקרה כזה חשוב הן לציבור החיילים המשוחררים והן לכל אדם אחר, העשוי להיות מעוניין בהצעת מועמדותו, שכן עליו לדעת, שעל אותו מכרו חלים כללים מיוחדים לגבי עדיפות המועמדים. בעקבות הערות הביקורת החלה הנציבות לכלול בכל מכרזיה הפומביים מידע בדבר זכות הקדימה לחיילים משוחררים.

2. במקרים רבים ניהלה הנציבות התכתבות עם מועמדים במכרזים בקשר עם מועמדותם, לפי כתובת צבאית, שמסרו מועמדים אלה, היות ובעת הגשת מועמדותם או לאחר מכן היו בשירות מילואים מיוחד או בשירות מילואים פעיל. היה מקום להנחית, שחלק ניכר מהמועמדים הללו שירתו "תקופה מוכה", ומן הצורך היה, שהנציבות תביא לידיעתם, במהלך ההתכתבות, את זכות הקדימה, שנקבעה להם. נמצא, שרק בחלק קטן מן המקרים נעשה הדבר.

3. הביקורת העלתה מקרים, שבהם לא המציאו חיילים משוחררים, שתבעו זכות קדימה, תעודה כנדרש בחוק, אלא הביאו לידיעת הנציבות את עובדת היותם חיילים משוחררים בדרך אחרת כגון: המצאת תלוש תשלום מצה"ל, אישור מיחידת המילואים. בחלק ממקרים אלה לא הדריכה הנציבות את החייל המשוחרר כיצד עליו לתבוע את זכותו ולא הקנתה לו את העדיפות, שנקבעה בחוק לחיילים המשוחררים.

מכרזים קיבוציים

בסוף חודש מאי 1974 נתנה הנהלת הנציבות ללשכות המחוזיות שלה הוראה פנימית, שלפיה במכרזים קיבוציים לא יוזמנו חיילים משוחררים בנפרד ולפני יתר המועמדים

אלא כל המועמדים יוזמנו יחד; אך שמות החיילים המשוחררים, שיימצאו כשירים, יופיעו בראש רשימת הכשירים, לפי סדר העדיפות שביניהם, כפי שתקבע הוועדה, והם יהיו הראשונים שיקבלו משרה שנתפנתה.

לשכה אחת של הנציבות המשיכה לטפל במכרזים הקיבוציים על פי הנוהל שנקבע לטיפול במכרזים על משרה יחידה, והקנתה לחיילים המשוחררים, שהציגו מועמדותם במכרזים אלה ותבעו את זכותם, את הקדימות לפי הכללים שנקבעו. לשכה אחרת נהגה על פי ההוראה הפנימית והביאה בפני ועדות הבחונים במכרזים הקיבוציים את כל המועמדים, בלא שהתייחסה לעובדה שחלק מהם היו חיילים משוחררים, שתבעו זכותם בהתאם לחוק. החיילים המשוחררים, שנמצאו כשירים, לא שובצו בראש הרשימה אלא כל אחד מהם במקום המתאים לפי דרגת כשירותו ובהתאם לכך אף הוצבו למשרות הפניות.

משהחליט הנציב, כקו פעולה כללי, להחיל את דין הקדימה שבהוראות החוק על החיילים המשוחררים בכל המכרזים, היה, לדעת הביקורת, על הנציבות האחראית להפעלת ועדות הבחונים ולנוהל עבודתן, להביא בתחילה בפני ועדת הבחונים במכרזים קיבוציים את המועמדים, שהם חיילים משוחררים; על הוועדה היה לבחון אותם בנפרד משאר המועמדים ולהחליט, מי מביניהם כשירים, כדי להבטיח להם את זכות הקדימה ולדרגם לפי סדר כשירותם למילוי המשרות. בעקבות הביקורת נתנה הנציבות בדצמבר 1974 הוראות, שלפיהן הטיפול בחיילים משוחררים במכרזים קיבוציים יהיה דומה לזה שבמכרזים על משרות יחידות.

מועמדים במכרז שפורסם לפני המלחמה

כמה מבין אלה, שהציעו מועמדותם במכרז, שפורסם לפני פרוץ המלחמה, גויסו לשירות מילואים מיוחד עם פרוץ המלחמה, והיו לחיילים משוחררים במובן החוק, עוד לפני שקיבלו את הזמנת נציבות שירות המדינה להופיע לבחינה בפני ועדת הבחונים. חלק ממועמדים אלה תבע ליהנות מזכות העדיפות של חיילים משוחררים. נציבות שירות המדינה דחתה את תביעתם בנימוק, שהחוק אינו חל על מכרזים, שפורסמו לפני המלחמה. גישה זאת נקטה הנציבות משום שלדבריה לא היה ברור לה באותו זמן אם אכן מגיעה עדיפות למי שהציע מועמדותו לפני פרוץ המלחמה והיא חששה שאילו היו מעדיפים חיילים משוחררים אלה, ספק אם היתה פעולה זו עומדת במבחן משפטי. עוד הדגישה הנציבות, שבעניין הזכות של חיילים משוחררים לא הטיל עליה החוק חובה מוחלטת, כי אם נתן לה אפשרות להחליט לפי שיקול דעתה.

בהעדר הוראה חד משמעית בחוק, היה על הנציבות, לדעת הביקורת, להעדיף את הפירוש של החוק המביא להקניית הזכויות המוגדרות בו לכלל החיילים-משוחררים; זאת בשם לב לכך, שהמחוקק ראה את השיקול של הקניית יתרון לחיילים משוחררים כעדיף על השיקול של מתן הזדמנות שווה לכל המועמדים שאותו באה להבטיח שיטת המכרזים. בשיקול הדעת, שהותיר החוק לנציבות בעניין מתן עדיפות לחיילים משוחררים, מן הנכון היה להשתמש, לדעת הביקורת, במקרים, שבהם יש חשיבות עניינית מיוחדת לא להסתפק בבחירת מועמד כשיר סתם, אלא לבחור את הכשיר שבין הכשירים.